

Po poteh Prežihovega Voranca

Prežih Voranc — ime, ki ga lahko v eni sapi naštejemo z našimi najboljšimi književniki. Le kdo ne pozna njegovih Solzic, kjer je tako živo in pestro opisal

svoje otroštvo! S kakšno ljubeznijo in ponosom nam je z besedo prikazal svojo Koroško! Tudi nas je zanimalo, kakšna je ta pokrajina, saj tja le malokrat

zaidemo. Želja se nam je uresničila, ko smo zvedeli, da gremo na ekskurzijo v tisti del Koroške.

Najprej smo se z avtobusom ustavili v Kotljah, kjer smo položili na Prežihov grob šopek cvetja. Nato nas je avtobus zapeljal do bližnjega Rimskega vrelca, od tam pa smo pot nadaljevali peš do Podgore — njegove rojstne hiše. Spremljali so nas učenci OŠ Koroški jeklarji. Pot smo nadaljevali po gozdu, ob njivah, travnikih — do Pekla, kraja, ki se ga je Voranc še kot otrok zelo bal. Moram priznati, da sem bila nad Peklom zelo razočarana. Predstavljala sem si temno, skrivnostno grapo s strmimi bregovi, ta ozka dolinica pa še malo ni bila taka. Po sredini se je vil potoček, po tleh pa so ležale posekane veje. Gozdarji so to grmovje že zelo razredčili. Globel se ni dosti razlikovala od druge pokrajine — povsod sama mokrota. Potok je namakal zemljo — prejšnje dni je deževalo. Ko smo prehodili Pekel in prišli zopet na vozno pot, smo imeli najprej kaj kisle obraze. Nekdo je imel blatne hlače, drugi si je z robcem brisal roke — na blatu ti pač kaj rado spodrsne. Obuvala so bila vse prej kot čista. Ko sem hodila po poti do avtobusa, mi je v čevljih pljuskalo in žlobudralo. Neprijeten občutek na nogah, a topel ob spoznanju, da sem bila v Prežihovem Peklu.

Naša naslednja postaja je bila OŠ Koroški jeklarji na Ravnah. Kakšno presenečenje! Tako velike in moderno opremljene šole še nikdar nisem videla. Vse je bilo lepo urejeno, nikjer nič strganega ali razbitega. Učenci so nam s ponosom razkazali šolo. Bili so res zelo gostoljubni, pri srčni, kar včasih v večjih mestih že kar pogrešamo.

Lo smo si ogledali Prežihovo bajto, preurejeno v muzej in mogočen spomenik Prežihovega Voranca. Zdelo se mi je, da je s pogledom objel Uršljo goro, Kotlje, vse globače v tej čudoviti pokrajini. Kot da se je zamislil, kje je pasel bické, kje je nabiral solzice, kje je žela babica ajdo zadnjobart!

Polni vtisov in spoznanj smo se s čudovite Koroške vrnili v živo betonsko Ljubljano.

Nasta Koprivec, 7. a, literarno-novinarski krožek OŠ Jožeta Moškriča

Na taboru

Ura je bila šest in moral sem na avtobusno postajo, kjer se nas je zbralo mnogo mladih tabornikov in tabornic. Avtobus je bil kmalu poln in odpeljali smo se proti Martuljku, kjer smo se namenili taboriti. Po daljši vožnji smo dospeli na cilj.

Zunaj je deževalo, vendar nas to ni zaustavilo. Odhiteli smo proti taboru. Nekaj tabornikov je bilo tam že prej, ker so morali postaviti kuhinjo in skupni večji šotor.

Takoj smo se lotili dela. Stekli smo po šotore in jih začeli postavljati v lepem krogu. Brž so bili postavljeni, čeprav je kar naprej deževalo in smo bili čisto mokri. V šotirih smo vse lepo uredili in odšli na kosilo, potem pa na kratek počitek. Popoldne je nehalo deževati in pokazalo se je pomladno sonce. Na zboru smo se pogovorili, kaj vse bomo delali v naslednjih dneh.

Seznani smo se z mnogimi večšinami. Med njimi je bila najtežja, a tudi najlepša partizanski kurir. Tega dne nisi smel ves dan govoriti in jesti. No, proti večeru smo se nagovorili in najedli. Organizirali smo tudi nekaj izletov v gore.

Čas nam je hitro minil, saj smo imeli polne roke dela in kar prehitro smo se vrnili domov.

GAŠPER PAVLIN

Šolski radio

Vsak ponedeljek imajo vsi razredi naše šole svoje razredne ure, na katerih učenci z razredniki razpravljamo o svojih problemih. Takrat »spregovorijo« tudi šolski radio, ki smo ga poi-

menovali »KDK« po začetnicah nosilca imena naše šole. Oddaja je na sporedu vsak drugi ponedeljek, ker bi nam sicer primanjkovalo časa za pogovore z razredniki.

Oddajo posnamemo že v četrtek, tako da nikoli ne pridemo v stisko s časom.

Imamo več urednikov: za šport, za kulturo, za zabavni in glasbeni del programa in seveda glavnega urednika, ki vse to ureja. Dostikrat pa se zgodi, da pri snemanju kdo manjka in moramo drugi bolj poprijeti, no, pa vseeno gre. Pri snemanju vsake oddaje pa krepko sodeluje z nami tudi naša mentorica Staša Rejc.

V oddajah poročamo o sestankih šolske skupnosti ali pionirskega odreda, prebiramo obvestila in seveda poročamo o raznih kulturnih in športnih dogodkih na šoli in zunaj nje. Ne manjka tudi glasbe in skoraj v vsaki oddaji je tudi uganka.

Naši učenci so z radiom »KDK« zadovoljni in ga radi poslušajo.

KATJA GLAŽAR

OŠ Karla Destovnika-Kajuha

Železnica prihodnosti

Nizko, dolgo poslopje z radar-skimi napravami na strehi, dvigala, ki vozijo potnike in obiskovalce na perone v različnih nadstropjih pod zemljo, množica jeklenih robotov — to je železnika postaja prihodnosti. Dolge verige vagonov se ne vijejo več kot kače dandanes. Vagoni prihodnosti so na zračnih blazinah lebdeče vesoljske kabine.

Nikjer ni videti mož v modrih uniformah. Železničarji so kovinske zmesi anten, lučk in stikal. Tudi odpravnik vlakov, ki danes v strumni drži dvigne rdečo tablico in dovoli vlaku odhod, ni nikjer. Tu je le robot, ki dviga svojo jekleno roko. Ni sprevednika, ki luknja karte in te kdaj prijazno vpraša. Karte pregleduje avtomat ob vhodnih vratih. Še spremljevalk vlaka ni, ki bi ti z nasmehom ponudile bombon, kot delajo to danes na poslovnih vlakih. Z bomboni si lahko postežeš sam iz avtomata ob sedežu.

In potniki na železnici?

Vsi se kisló držijo. Morda zato, ker so vlaki prehitri. Komaj se prične živahen pogovor s sopotniki, že se morajo pripraviti na izstop.

Prav gotovo je prihodnost železnice v elektronskih stikalih, v velikih in majhnih gumbih, v svetlih in temnih signalih. Povsod bo nešteto raznobarnih lučk, nobene pa ne bo v srcu in očeh tistih, ki bodo železnico prihodnosti vodili.

Imamo pa že raje to našo železnico.

MATEJ DENIŠLIČ

5. b

OŠ Ketteja in Murna

Tudi to pot je bil vzrok nesreče alkohol, povod pa neprimerna hitrost (Fotoarhiv PM Moste)

○ NAJPOGOSTEJŠA POVZROČITELJA PROMETNIH NEZGOD

Alkohol in neprimerna hitrost

V prvem trimesečju tega leta sta bila najpogostejša vzroka prometnih nesreč v naši občini vožnja pod vplivom alkohola in neprimerna hitrost.

Alkohol je pri nas še vedno eden najpogostejših vzrokov prometnih nesreč. Kljub jasnim predpisom, da voznik ne sme niti začeti voziti vozila v cestnem prometu, če je pod vplivom alkohola, se tega nocoj čemo zavedati. Predpisi, s katerimi smo bili dobro seznanjeni ob pripravi na vozniški izpit, kot da so prenehala veljati ob prejemu voznškega dovoljenja. Naš odnos do drugih udeležencev v prometu, naših svojcev in ne nazadnje do samega sebe je premnogokrat naravnost samomorilski. Ko smo pod vplivom alkohola, precenjujemo svoje voznške sposobnosti in zato najpogosteje prihaja do nesreč s hudimi posledicami ter osebnimi tragedijami.

Prav tako kot alkohol, je v cestnem prometu nevarna tudi neprimerna hitrost, ki je zelo pogost vzrok za hude prometne nesreče. Neprimerna hitrost se kaže v tem, da vozniki ne prilagodijo hi-

trosti vožnje lasnostim in stanju ceste, vidljivosti, vremenskim razmeram, stanju vozila in tovora, gostoti prometa in drugim prometnim razmeram, da bi tako lahko vozilo pravočasno ustavilo pred vsako oviro, ki bi jo lahko pričakovali v danih razmerah. Voznik, ki bo upošteval vse te okoliščine in jih pravilno ocenil, bo vozil s primerno hitrostjo. Seveda pa je ta ocena odvisna tudi od osebnosti posameznega voznika, to je od njegovega značaja in miselnosti ter njegovega odnosa do drugih udeležencev v prometu.

Vsak voznik bi se moral zavedati teh vzrokov in se ravnati po predpisih, saj bi tako prispeval k zmanjšanju števila prometnih nezgod in k zboljšanju prometne varnosti v občini ter dal svoj delež družbeni samozaščiti na področju cestnega prometa.

G. M.

Obvestilo

Cenjene občane obveščamo, da smo v Štepanjskem naselju, Vlahovičeva 11, odprli sprejemnico za prevzem oblek in perila v kemično čiščenje in pranje.

Obleke in perilo sprejemamo vsak dan, razen sobote in nedelje, od 7. do 12. in od 16. do 19. ure. Vsako uslugo opravimo v treh dneh.

Priporočamo se!

Usluga Ljubljana, Derčeva 31
TOZD Čistilnica in pralnica

RAZPIS

Zveza prijateljev mladine občine Ljubljana Moste-Polje

razpisuje

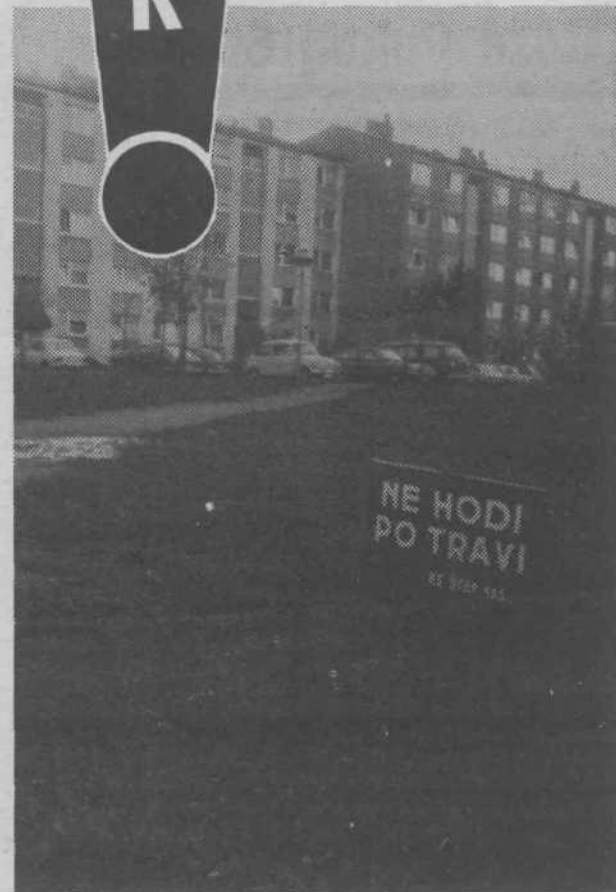
— prosta pomožna kuhinjska dela

v koloniji — otroškem počitniškem domu Zambratija — v času od 2. junija do 6. septembra 1980.

Kandidatke za pomočnico v kuhinji se lahko prijavijo na sedežu organizacije, Proletarska cesta 1/III, oziroma po telefonu 43-503, kjer dobe tudi vse potrebne informacije.

Zveza prijateljev mladine občine Ljubljana Moste-Polje
Proletarska 1/III

K

Napisi Ne hodi po travi, ki jih je postavila KS Štepanjsko naselje, vsaj nekatere odvrnejo od namere, da bi se »sprehajali« po urejenih zelenicah in nasadih rož. Le-te skrbno urejajo nekateri stanovalci blokov v naselju.

MARJAN SREBRNJAK